

KTO JEST KIM W WESELU?

TADEUSZ BANOWSKI
BEATA ZIELIŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek

Recenzja merytoryczna – Dorota Dąbrowska

Bożena Święch

Katarzyna Szczepkowska-Szcześniak

Jadwiga Iwanowska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Kto jest kim w *Weselu*?

Klasa/czas trwania zajęć/lekcji

II/45 minut

Cele

Uczeń:

- przybliżyć genezę *Wesela*;
- odczytuje przesłanie *Plotki o Weselu*;
- wskazuje na autentyczność wydarzenia;
- prezentuje pierwowzory postaci z *Wesela*.

Metody/Techniki/Formy pracy

- praca z tekstem;
- praca w grupach;
- interpretacja tekstu;
- praca ze słownikiem.

Środki dydaktyczne

- *Plotka o Weselu* Tadeusza Boya-Żeleńskiego <https://wolnelektury.pl/media/book/pdf/plotka-o-weselu-wyspianskiego.pdf>
- *Wesele* Stanisława Wyspiańskiego
- Premiera *Wesela* Stanisława Wyspiańskiego w Teatrze Miejskim w Krakowie <https://www.historiaposzukaj.pl/wiedza,wydarzenia,636,wesele.html>

Opis przebiegu lekcji

Część wstępna

Nauczyciel informuje o okolicznościach powstania tekstu Boya-Żeleńskiego i prosi uczniów o określenie terminu plotka – czym jest, jaką rolę pełni w społeczeństwie. Informuje o genezie *Wesela*. Można poprosić o przyniesienie czasopism, w których znajdują się artykuły o charakterze plotki i zaprezentować kilka fragmentów, wskazując jej cechy.

Część właściwa

Nauczyciel rozdaje uczniom wybrane przez siebie fragmenty *Plotki o Weselu* Tadeusza Boya-Żeleńskiego: <https://wolnelektury.pl/media/book/pdf/plotka-o-weselu-wyspianskiego.pdf>. Dzieli klasę na niewielkie grupy, których zadaniem jest zapoznanie się z tekstem *Plotki...* i przyporządkowanie do osób z dramatu ich pierwowzorów oraz dokonanie komentarza o ich pochodzeniu i przynależności do środowiska.

Każda z grup pracuje nad jedną spośród postaci: Panem Młodym, Panną Młodą, Gospodarzem, Gospodynią, Poetą, Dziennikarzem, Radczynią, Rachelą. Poszczególne grupy prezentują efekty swoich prac, dbając o poprawność retoryczną wypowiedzi. Uczniowie zapoznają się z relacją z premiery *Wesela* w 1901 roku w Teatrze Miejskim w Krakowie <https://www.historiaposzukaj.pl/wiedza,wydarzenia,636,wesele.html>. Prowadzą dyskusję nad opiniami wyrażonymi w tekście, zajmują swoje stanowisko wobec reakcji osób będących pierwowzorami.

Część podsumowująca

Uczniowie przypominają genezę, określają rolę dramatu w oddaniu realiów ówczesnego społeczeństwa.

Komentarz metodyczny

Należy szczególną uwagę zwrócić na uczniów z SPE i sporządzić dla nich dodatkowe karty pracy, z częściowo uzupełnionymi postaciami. Praca nie podlega ocenie stopniem, ale należy docenić wkład uczniów, zaangażowanie i znajomość tekstu Żeleńskiego. Warto podkreślić znaczenie plotki i odnieść ją do potrzeb rynku pracy, wskazując np. dociekliwość w zawodzie dziennikarskim. Dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy: zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy; wykorzystać mocne strony ucznia, dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości ucznia, np. powiększyć czcionkę tekstów, wprowadzić zakreslenia; dostosować wymagania edukacyjne – stopień, np. wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu, udzielając wskazówek do pracy, zorganizować pomoc koleżeńską; stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a gdzie popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności. Uczniowi zdolnemu można zaproponować przygotowanie pomocy dydaktycznych, np. prezentację z fotografiami bohaterów *Wesela*. W odniesieniu do uczniów z orzeczeniem o kształceniu specjalnym należy dostosować wymagania do zaleceń określonych przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną.